

Tekstil İşçisinin Sesi



Sayı 7

Atölyelerden, fabrikalardan, mahallelerden, OSB'lerden MÜCADELEYE, HALK İSYANINA!



Türkiye tarihinde bir ilk! Birleşen halk sokağa çıktı, mücadele etti, yılmadı, defalarca sürüldü, atıldı, gaz yedi yine Taksim'i doldurdu. Bizler tekstil işçileri, bu mücadeleyi sahiplenmeliyiz. Sahiplenmemiz yetmez, kendi taleplerimizle mücadele alanlarında olmalıyız. İlla Taksim olmaz. Bizim meydanlarımız çoktur. Okmeydanı'ndan, GOP'a, Güngören'e, Şirinevler'e makine sesinin duyulduğu her yerde biz varız, elbet bir meydan buluruz!

Tekstil işçileri, kardeşler;

Halk isyanına katılan kardeşlerimizin çoğu beyaz yakalıdır. Ancak onlar da bizim gibi yaşamını sürdürmek için emeğini satmak zorunda olan ücretli çalışanlardır. Bizim çıkarlarımız birdir, tüm işçi sınıfının çıkarları birdir. İster mavi yakalı, ister beyaz yakalı, ister başörtülü, ister başı açık, ister Türk, ister Kürt... Haklarımızı almak için birleşmekten başka yol yok!

- Düşük ücretlerde güvencesiz, sigortasız çalışmaya son!

- Uzun çalışma saatlerine, fazla mesai angaryasına hayır!

- Çalışma saatleri kısaltılsın, ücretler arttırılsın!

-Ücretsiz izin dayatmasına son!

-Parasız eğitim, parasız sağlık!

-6 saat iş günü, herkese ekmek, herkese iş!

-Sendika haktır, engellenemez!

HALK İSYANINDA YALANLAR VE GERÇEKLER: EY ERDOĞAN FAİZİ DE FAİZCİYİ KORUMAYI DA EN İYİ SİZ BİLİRSİNİZ!

Yalan: Gezi parkından başlayan halk isyanının arkasında faiz lobisi varmış!

Gerçek: Faiz lobisini arayan Gezi Parkı'na değil Erdoğan'ın arkasına baksın. Faizci kan emicileri arayan gezi parkına değil Erdoğan'ın yurtdışı gezilerine bakabilir. İşte Erdoğan'ın son ABD gezisinde ona eşlik eden faizciler ve holdinglerinin sahibi olduğu bankaları: Ferit Şahenk (Garanti Bankası), Mustafa Koç (Yapı Kredi), Ali Sabancı (Akbank). Ayrıca icraat olarak da hükümette olduğu dönem boyunca AKP, özellikle de yabancı sermayeye yüksek faiz politikası ile kendi sınıfındaki ülkelerden 2 kat, AB ülkelerinden 5 kat, ABD'den 10 kat fazla faiz verdi. Son olarak da yine faizi arttıran kendisi oldu. AKP iktidarı boyunca bankalar ülkenin gayri safi milli hasılası büyüme oranlarınının 8 katına yakın oranlarda kâr etti.

Şişli Etfal, Taksim İlyardım ve Alman hastaneleri "kamu düzeni" adın gaza boğulan hastanelerdi. Eylemler sırasında en fazla bir saat kapalı kalan yollar polis müdahalesi ile sonucunda saatlerce kapalı kaldı İnsanlar sokaklara çıkamadı. Polisin kamu düzeni için değil de hakim sınıfların çıkarı için saldırdığını en iyi işçiler bilir. Tekel işçileri de haklarını aradıkları Ankara'da defalarca polis tarafından gaza boğulmuşlar kara kışta Ankara'nın ortasındaki havuza atılmışlardı. Başbakan Erdoğan Tekel işçilerini de marjinal olmakla ve AKP hükümetini devirmeye çalışmakla suçlamıştı. Oysa işçilerin içinde AKP'ye oy vermiş olanlar çoğunlukta. Yakın zamanda terörist olmakla suçlanan ve polisin coplu gazlı saldırısına maruz kalanlar arasında Çorlu'daki Daiyang işçileri de var. Onlar da patronun yasadışı grev kırıcı çalıştırıp



Yalan: Polis kamu düzenini korumak için zor kullandı!

Gerçek: Polis ne zaman gaz atıp su sıkmaya başladıysa ne kamu düzeni kaldı ne de huzur. SSK Okmeydanı,

gizlice fabrikadan mal çıkartmasına karşı çıkınca polis şiddetiyle tanışmışlardı. Hey Tekstil işçilerinin maaşlarını ödemeyip kaçan hırsız patronları yakalayacağı yerde yine polis kadın işçileri yerlerde

sürükleyerek kimin yanında olduğunu göstermişti. Sendikalı oldukları için atılan Taksim işçileri her gün meyve sularını ve azıklarını onları bekleyen polislerle paylaştıkları halde patron kaymakama rica ettikten sonra polisin copunu yemekten kurtulamamıştı. 1 Mayıs işçi bayramında yaşanan polis şiddeti ortada. Yine Mayıs ayında halk isyanı başlamadan hemen önce greve çıkan THY işçileri binlerce polisin havalimanını işgal ettiğini görmüşler onlar da direniş yerlerinden biber gazı ve cop marifetiyle uzaklaştırılmışlardı. Her şey polisin kamu düzenini sağlamak için değil halkın haklı mücadelesini bastırmak için saldırdığına delalet etmektedir.

Yalan: Hükümetin izin vermediği yerde yürüyüş yapılamaz!

Gerçek: Halkın yürüyüş ve protesto hakkı anayasal güvence altındadır. "Anayasa Madde 34: Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir." Bu yüzden 2911 sayılı toplantı ve gösteri yasasına muhalefet suçundan açılan davaların ezici çoğunluğu beraatle sonuçlanmaktadır. Polis keyfi ve yasadışı olarak gösterilere müdahale etmektedir. Televizyonlarda döne döne gösterilen çatışma görüntülerinin istisnasız hepsi polisin barışçı gösterilere yaptığı müdahaleler sonucunda oluşan görüntülerdir. İnsanların kafaların gaz kapsülü sıkıldığı, 5 gencin şehit olduğu onlarca insanın gözünün çıktığı bir ortamda bu görüntüler meşru müdafaa olarak değerlendirilmelidir.

Yalan: Eylemciler manevi değerlerimize hakaret ediyorlar!

Gerçek: Polisten canını kurtarmak için camiye sığınan insanların içeri ayakkabıyla girmeleri, fotomontajla yerleştirilen bira kutusu görüntüleri halkı kışkırtmak için basına servis edilirken yine yandaş medya kandil

gecesinde provokasyon çağrılarını yayınlamaktan geri durmadı. Ama aynı medya ne Gezi Parkı'nda kandil gecesi yapılan mevlütü ne kılınan Cuma namazlarını ne de cemaatin etrafında provokasyonlara karşı güvenlik zinciri oluşturan ve parkta içki satışını



engelleyen devrimci gençleri yazma gereği duymadı. Halkın isyancıları iftira atanlardan değil zulme karşı direnenlerdendi.

Yalan: AKP hükümeti halkın çoğunluğunu temsil ediyor!

Gerçek: AKP sadece seçimlerde yüzde 50 oy almıştır o kadar. İcraatları halkın yüzde 99'unu oluşturan işçi ve emekçilerin aleyhine ama laik ya da İslamcı kisvesi altında toplumun yüzde 1'ini oluşturan kan emici sermayenin çıkarlarıdır. Sağlığın özelleştirilmesiyle işçinin elini tutup kolunu kapandı, sendikası sigortasız işçi çalıştırıp kendi sefahat içinde yaşayıp çalışanı sefaletle mahkum eden de, AVM yaparak oluşturmak istedikleri 2 milyar dolarlık rantı yemek için sırada bekleyenler AKP'nin çıkarlarını kolladığı yüzde 1'lik azınlıktır. Gezi Parkı ile başlayan isyan hükümeti sarsmıştır. Bu isyan yüzde 99'u birleştirdiğinde emekçi halkımız o zaman kendi kaderini tamamen kendi eline alacak ve başındaki modern firavunlardan kurtulacaktır.

Patronların sömürü sistemine karşı birleşen biz tekstil işçilerinin sorunları hemen hemen aynı. Sorunlarımız aynıysa çözümümüz de aynı olmalıdır. Ankara-Balgat tekstil atölyelerinden bir işçi arkadaşımızın çalışma koşullarıyla ilgili mektubunu aşağıda yayınlıyoruz.

Ankara'nın tekstil yuvası olarak bilinen Balgat'tan bir tekstil işçisiyim. Yaklaşık yüz tekstil atölyesinin bulunduğu Balgat'ta, ortalama beş bin tekstil işçisi çalışıyor ve diğer atölyedekilerle benzer sorunlar burada da yaşanıyor.

Çalıştığım atölyede telefonlarımızı şahsi kutularda kilitli tutmak zorundayız. Telefonların yüksek seste çalması dahi yasak. Hastamızın, çocuklarımızın olması, acil bir durumun yaşanabileceği ihtimali umurlarında değil. Çalışma saatleri içerisinde atölye dışıyla iletişimimiz kesiliyor. Tek istekleri daha fazla üretim, daha fazla sömürü. Sırf bu yüzden mesai saatlerinde tuvalet ihtiyacımızı gidermemize bile izin vermiyorlar.

Hak ettiğimiz ücretleri alamıyoruz. Köle gibi kullanılıyor. Karşılığı ise üç pardösü parası! Satılan üç pardösüyle bir işçinin maaşı ödenebiliyor. Patronları patron yapan biz işçiler, hakkımız olanı istiyoruz.

Yapılan haksızlıklar ücretlerle sınırlı kalmıyor tabii ki. Çalışma saatleri de bir başka haksızlık konusu. Yeterince uzun olan çalışma saatlerine bir de mesailer ekleniyor. Zorla mesaiye bırakıyoruz. Hafta

sonu izinlerimizi kullanamıyoruz. Ek mesai ücreti fazla olan ustabaşı, daha fazla para kazanabilmek için istemesek bile mesaiye çağırıyor. Yıllık izinlerimizi kullanamıyoruz. Ne ailemize, ne de kendimize vakit ayırabiliyoruz.

Sigortasız çalıştırılan, çalışmak zorunda bırakılan arkadaşlarımız var. Hafta sonu mesai ücretlerini dahi alamıyorlar. Biz sigortalı işçilerin maaşları ise asgariden gösteriliyor, primlerimiz hep asgariden yatırılıyor. Gözlerini para hırsı bürümüş bu kan emiciler, geleceğimizi de sömürüyorlar.

Bütün bu kötü şartlar, bu haksızlıklar, adaletsizlikler yetmez gibi bir de insanlık onurumuz hiçe sayılıyor. Hakarete uğruyor, hakir görülüyoruz. Hakkımızı aradığımızda işten çıkarılmakla tehdit ediliyor.

Ama biz işçiler birleşirsek önümüzde hiçbir gücün duramayacağını biliyoruz. Hak ettiğimiz insani koşullarda çalışabilmek için birlik olalım. Sendikalaşalım. Örgütlenelim.

Ankara'dan bir tekstil işçisi

Kazova direnişi 150 günü aştı!

Şişli'de hak ve ücret gaspına uğrayan Kazova tekstil işçileri direnişlerine devam ediyorlar. Sadece Somuncu ailesine değil onların avukatlarına ve devletin haciz memurlarına karşı da mücadele sürüyor.

Fabrikanın tam önünde çadırlarını kuran işçiler, kıdem ve ihbar tazminatlarını alana kadar mücadeleyi sürdüreceklerini söylüyorlar.



**Birbirimizden haberdar
olalım!**

**Haberlerinizi, Şikâyetlerinizi ve
Önerilerinizi Bizimle Paylaşın
Yayınlayalım**

Telefon: 0(530) 112 91 09
tekstiliscisi@gmail.com
facebook.com/tekstil.iscisi